

PASITARIMAS

Švietimo struktūrinė reforma: pirmieji žingsniai arba lašas po lašo ir akmenį pratašo

2018 m. birželio 14–15 d.

Eglės sanatorija, Algirdo g. 22, Birštonas

PRELIMINARI PROGRAMA

Dalyviai – savivaldybių administracijų švietimo padalinių vadovai, Švietimo ir mokslo ministerijos vadovai, padalinių atstovai, Švietimo ir mokslo ministerijos pavaldžių įstaigų atstovai

Birželio 14 d.	
10.00 – 10.15	Sveikinimai
10.15 – 11.00	Švietimo prieinamumas ir kokybės garantavimas bendrojo ugdymo pertvarkos perspektyvoje. <i>Švietimo ir mokslo viceministras Gražvydas Kazakevičius</i>
11.00 – 11.30	Bendrojo ugdymo finansavimo pokyčiai. Apžvalga. <i>Švietimo ir mokslo ministrės patarėjas Arminas Varanauskas</i>
11.30 – 12.00	Pokyčių realizavimas teisės aktų lygyje. Mokymo lėšų apskaičiavimo, paskirstymo ir panaudojimo tvarkos pokyčiai. <i>Ekonomikos departamento direktorė Eglė Radėnienė</i>
12.00 – 13.00	Pietūs
13.00 – 13.30	MEDUS: keliai ir klystkeliai. <i>Švietimo kokybės ir regioninės politikos departamento direktorius Aidas Aldakauskas</i>
13.30 – 14.30	Ko neperskaitome tarp eilučių arba kodėl mums to reikia? <i>Švietimo ir mokslo ministrė Jurgita Petrauskienė</i>
14.30 – 15.00	Kavos pertrauka
15.00 – 16.30	Grupių darbas
A grupė (iki 30 dalyvių)	Valdymas ir ugdymo proceso organizavimas. Rekomendacijos savivaldybei. <i>Moderuoja Regina Pocienė, Regioninės politikos analizės skyriaus specialistė</i>
B grupė (iki 30 dalyvių)	Švietimo pagalbos modelių beiėškant. <i>Moderuoja Gražina Šeibokienė, Švietimo pagalbos skyriaus vedėja</i>
C grupė (iki 30 dalyvių)	Kokybės krepšelis iš arti – susitarimai vs nurodymai. <i>Moderuoja Alvydas Puodžiukas, Mokyklų veiklos skyriaus vedėjas</i>
D grupė (iki 30 dalyvių)	Mokytojo pareigybių aprašai ir krūvio sandara. <i>Moderuoja Audronė Razmantienė, Pedagogų veiklos skyriaus specialistė</i>
E grupė (iki 30 dalyvių)	Mokytojų (NE) darbo teisiniai aspektai. <i>Moderuoja Jurgita Šerpatauskienė, Teisės skyriaus specialistė</i>
16.30 – 17.00	Grupių darbo apibendrinimas
17.00 – 18.00	Arbatos pertrauka

18.00 – 20.00	Vasaros edukacija komandinio darbo įgūdžių tobulinimui (pasirinktinai)
20.30 – 21.00	Vakarienė
Birželio 15 d.	
09.00 – 10.30	Neišgalvotos istorijos (savivaldybių gerosios patirties sklaida):
Derinama	Šiuolaikiškas požiūris į tinklo pertvarką iš mokyklų valdymo perspektyvos
	Švietimo pagalba kaip savarankiškoji savivaldybių funkcija
	Sistemiškos mokyklų veiklos kokybės gerinimo iniciatyvos
	Kasdienis iššūkis mokyklai. Kaip viską suspėti laiku?
10.30 – 11.00	Ugdymo planas kaip atskaitos taškas. <i>Pagrindinio ir vidurinio ugdymo skyriaus vedėjo pavaduotoja Audronė Šuminienė</i>
11.00 – 11.30	Kavos pertrauka
11.30 – 12.00	Ugdytojo poveikslas mokytojo kompetencijų aprašo šviesoje. <i>Pedagogų veiklos skyriaus vedėja Vilma Bačkiūtė</i>
12.00 – 13.00	Žmoniškųjų išteklių optimizavimo tema. Mokytojų poreikio analizė. <i>MOSTA politikos analitikai Beatričė Leiputė ir Giedrius Padvilikis</i>
13.00 – 13.30	Pasitarimo apibendrinimas
13.30 – 14.30	Pietūs

VASAROS EDUKACIJA KOMANDINIO DARBO ĮGŪDŽIŲ TOBULINIMUI

Irklavimas vikingų laivais. Maršrutas „Ožkų pečius“

Konglomerato uola „Ožkų pečius“ – tai Prienų savivaldybėje esantis **gamtos paminklas**, žvelgiantis į Nemuno ir Verknės santaką. Neįprastą 6 m aukščio korėtą smėlio, žvyro, gargždo ir riedulių uolą žmonės nuo seno vadino Ožkų pečiumi, nes čia mėgusios laiptoti ir prieš saulę šildytis apylinkių ožkos. Dūlant uolienoms atsirado nišų ir uola **primena milžinišką bičių korį ar pilies kuoro griuvėsius**.

Aukštis – 6 m, plotis palei Verknę – 5 m, iš slėnio šlaito išsikišusi iki 5,6 m matuojant nuo Verknės upės, konglomerato apačia yra maždaug 8 m aukščiau jos paviršiaus. 1984 m. uola paskelbta geologiniu gamtos paminklu.

Seniau Ožkų pečius buvęs dar įspūdingesnių dydžių. Žmonės dar pamena, kaip beveik prieš šešiasdešimt metų nugriuvo į upę didysis Ožkų pečius, ant kurio **sutilpdavo geras pusšimtis vaikų**. Tai liudija prieš pusę amžiaus Nemuną fotografavusių tyrinėtojų nuotraukos.

Pasivažinėjimas dviračiais. Maršrutas „Nemuno kilpa“.

Pietinėje Birštono pusėje plyti **Vytauto parkas** – senoji miesto dalis. Įvažiavę į parką dairytės geltonosios biuветės, priklausančios „Tulpės“ sanatorijai. Šioje biuветėje galite paskanauti mineralinio vandens „Vytautas“, trykštančio iš 125 m gylio gręžinio. Visai netoli stūkso Vytauto kalnu vadinamas **Birštono piliakalnis**, nuo kurio atsiveria Nemuno vingis.

Iš parko keliaukite šiaurės kryptimi Nemuno krantine į kitą – centrinį kurorto parką. Važiuodami išvysite virš medžių viršūnių kyšantį Šv. Antano Paduviečio bažnyčios bokštą. Maldos namai veikia nuo 1909 m. Įveikę maždaug 2 km pasieksite centrinį parką. Parke suformuotas pažintinis **Nemuno kilpų takas**, atkartojantis Nemuno vingius.

Kirtę parką išvažiuosite į Jaunimo gatvę, kuria judėdami vakarų kryptimi pasieksite Birštono miesto tvenkinius. Pravažiuavę pirmąjį tvenkinį sukite į Karalienės Barbaros alėją, o ji jus atves

į Kunigaikštienės Elenos gatvę. Ja įvažiuosite į Nemuno kilpų regioniniame parke plytintį **Žvėrinčiaus mišką**.

Šiaurietiškas ėjimas. Maršrutas „Žvėrinčiaus miškas“.

Prienų–Birštono Nemuno kilpoje plyti Žvėrinčiaus (Žvėryno) miškas, išsaugojęs senąjį pavadinimą, primenantį karališkąsias medžiokles. 1968 m. Žvėrinčiaus miške tuometinio girininko Arvydo Vilkaičio iniciatyva buvo įrengtas **sveikatingumo takas**, kuris 1999 m. pertvarkytas į dviračių ir pėsčiųjų taką. Jame įrengtos poilsio aikštelės ir laužavietės, yra medžio skulptūrų. **Šimtmetis Žvėrinčiaus ąžuolas** dar visai neseniai buvo vienas iš didžiausių turistų traukos objektų. Pasak legendos, po jo šakomis medžioklės metu ilsėjosi **Lietuvos Didysis Kunigaikštis Vytautas**. Tačiau 2005 m. uragano „Ervinas“ metu 1,8 m skersmens ir 15 m aukščio senolis atgulė ant miško samanų poilsui ir ilsisi ten iki šių dienų. Keliautojai greta nuvirtusio Žvėrinčiaus (Vytauto) ąžuolo gali pamatyti neįprastai atrodančios **apykaklinės formos pušį**. Žvėrinčiaus miške galima apžiūrėti ir laukinės gamtos karalystę, kurios link veda klampūs ir vingiuoti miško keliukai. Nepabūgę šios trasos galės stebėti Nemuno salose gyvenančius ir laikinai apsistojančius **migruojančius paukščius**: mažąsias ir upines žuvėdras, antis, kirus, tilvikus.